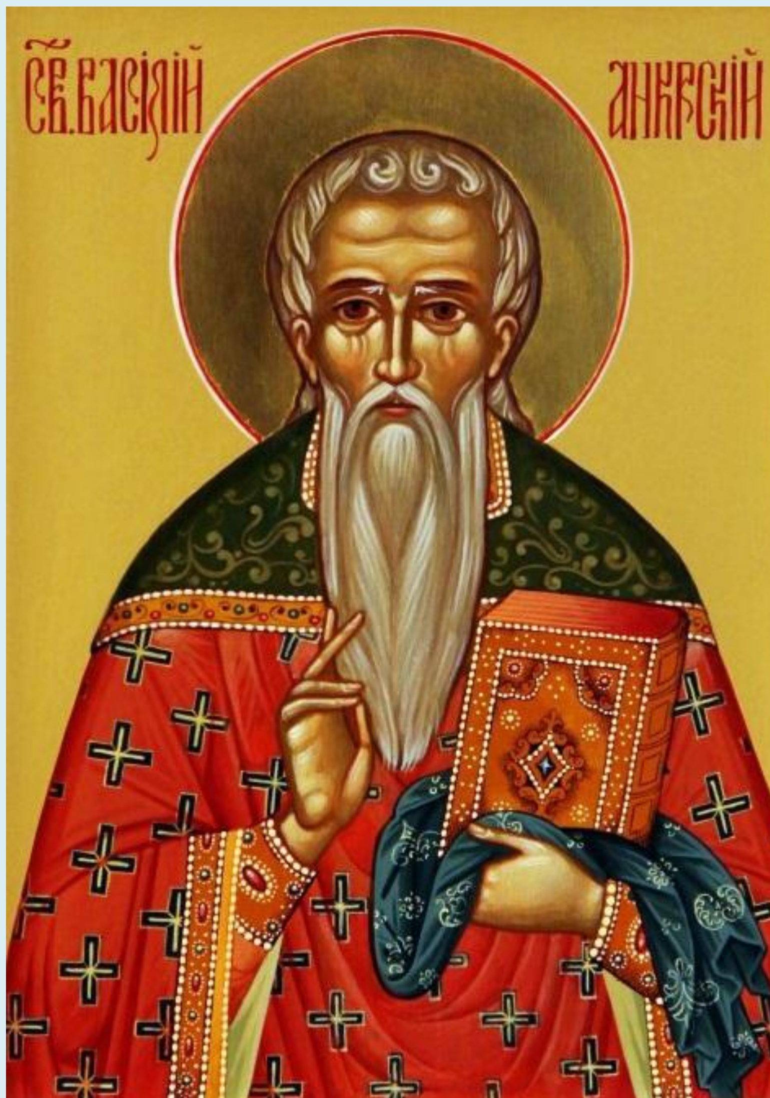
Canon de rugăciune către Sfântul sfinţit mucenic Vasile, preotul din Ancira

(22 martie)

Sfântul sfinţit mucenic Vasile, preotul din Ancira şi Sfânta muceniță Drosida (22 martie):

https://www.academia.edu/42867828/Sf%C3%A2ntul_sfin%C5%A3it_mucenic_Vasile_preotul_din_Ancira_%C5%9Fi_Sf%C3%A2nta_muceni%C8%9B%C4%83_Drosida_22_martie_

https://archive.org/details/sf.-vasile-si-drosida

https://www.slideshare.net/steaemy1/sf-vasile-si-drosida

***

Materiale despre Sfântul sfinţit mucenic Vasile, preotul din Ancira şi Sfânta muceniță Drosida:

https://independent.academia.edu/emystea/Sf-sfin%C5%A3it-muc-Vasile-%C5%9Fi-Drosida-(22-mar)

https://archive.org/details/@steaemy?query=Drosida

https://www.slideshare.net/steaemy1/search_my_uploads?type=&new=&q=Drosida

&&&

Troparul Sfântului sfinţit mucenic Vasile, preotul din Ancira, glasul al 4-lea: Şi părtaş obiceiurilor şi următor scaunelor apostolilor fiind, lucrare ai aflat, de Dumnezeu insuflate, spre suirea privirii la cele înalte. Pentru aceasta, cuvântul adevărului drept învăţând şi cu credinţa răbdând până la sânge, sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Hristos Dumnezeu să mântuiască sufletele noastre.

facere a lui chir Iosif

Cântarea 1

Irmos: Ca pe uscat umblând Israel, cu urmele prin adânc, pe prigonitorul Faraon văzându-l înecat, a strigat: lui Dumnezeu cântare de biruinţă să-I cântăm.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Împărăteasca ta slavă, Împărate al tuturor, iubind-o măritul mucenic Vasile cu statornicie, a pătimit pe pământ; prin care învredniceşte-ne şi pe noi Împărăţiei Cerurilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Viaţa ta cea vrednică de laudă, petrecerea cea curată şi calea nevoinţelor tale, te-au făcut pe tine moştenitor al lui Dumnezeu şi cetăţean al cerurilor, mărite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Prin buna ta vieţuire supunându-te lui Dumnezeu, prea înţelepte, ai supus pe vrăjmaşul şi cu picioarele l-ai zdrobit, în chip strălucit, biruitor arătându-te asupra lui, sfinţite mucenice Vasile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întru vărsarea sângelui tău ai înecat pe Faraonul cel neînţelegător, cu toată oştirea lui, cu adevărat şi ai alergat, înţelepte, către pământul în care mulţimea pătimitorilor pururea se veseleşte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Unul-Născut, Cel ce este împreună cu Tatăl, de voie a locuit în pântecele tău cel prea curat şi Om S-a făcut, Preacurată, vrând să mântuiască, din bunătate, pe oameni.

Cântarea a 3-a

Irmos: Nu este sfânt...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-te-ai ca un miel pe lemn, de trei ori fericite, cu cuget curat suferind strujirile şi nimicind trufiile vrăjmaşului, cu puterea Sfântului Duh.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţile rănilor te-ai arătat prea frumos, mucenice, la trup şi la suflet, cu cuget curat înălţând glasuri de mulţumire Celui ce a îngăduit pătimirile tale.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Mărirea cea prea înaltă căutând, cu cuget vitejesc ai răbdat, înţelepte, luptele cele prea mari şi pe cel ce se mândrea totdeauna cu trufie l-ai smerit.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Păzitor al poruncilor dumnezeieşti fiind, cugetătorule de Dumnezeu, în temniţe ai fost încuiat, deschizând credincioşilor calea învăţăturii care duce la lărgimea cunoştinţei.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

De departe cunoscând zămislirea ta prin Duhul, Fecioară, a arătat-o Isaia strigând: iată, Fecioara va zămisli pe Dumnezeu în pântece.

Irmosul: Nu este sfânt precum Tu, Doamne Dumnezeul meu; care ai înălţat fruntea credincioşilor Tăi, Bunule şi ne-ai întărit pe noi pe piatra mărturisirii Tale.

Cântarea a 4-a

Irmos: Hristos este Puterea mea, Dumnezeu şi Domnul, cântă cinstita Biserică, cu dumnezeiască cuviinţă, strigând din cuget curat, întru Domnul prăznuind.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dacă a văzut faţa ta strălucind de raza Duhului, cel rău credincios s-a îngrozit, mucenice şi ca un slujitor al întunericului se arăta nebun, ca unul fără simţire.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu înţelepciunea cea mai bună împodobindu-te, pe înţelepţii elinilor i-ai veştejit cu puterea cea dumnezeiască şi cu răbdare pătimind, ai primit cununa.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întins fiind din toate părţile şi rupt din încheieturi, te-a întărit pe tine, sfinţite mucenice Vasile, Cuvântul cel ce a fost întins pe Cruce şi prin Patimă a dăruit credincioşilor nepătimire.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Nu jertfesc demonilor, nu mă înspăimânt de moarte, nici de feluritele chinuri, a strigat dumnezeiescul Vasile: un singur Dumnezeu mărturisesc, cunoscut în Preasfânta Treime.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Te laud pe tine, Stăpână prea lăudată, te binecuvântez pe tine, Fecioară, prin care toţi muritorii ne-am binecuvântat şi din blestemul cel de demult, cu adevărat, ne-am mântuit.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cu dumnezeiască strălucirea Ta, Bunule, sufletele celor ce mânecă la Tine cu dragoste, Te rog, luminează-le, ca să Te vadă, Cuvinte al lui Dumnezeu, pe Tine adevăratul Dumnezeu, cel ce chemi din negura greşelilor.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca unul ce ai ales să porţi jugul cel prea uşor al Domnului, covârşit de greutatea flerului, ai doborât pe trufaşul vrăjmaş, care s-a încumetat împotriva Ziditorului, mucenice.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Purtând legăturile cele de fier cu veselie, mucenice, ai alergat dintr-un loc într-altul, înfrumuseţându-te cu ele întocmai ca şi cu nişte salbe, Sfinte sfinţite mucenice Vasile şi ai desfătat pe Cel ce a îngăduit pătimirea ta.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu curgerea sângelui tău ţi-ai înroşit, cu adevărat, haină împărătească, mucenice şi împodobindu-te cu cununa biruinţei, bucurându-te, împărăţeşti cu Hristos, Sfinte Vasile.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Întărindu-te cu harul Crucii, ai străbătut cale îndelungată şi grea, cumplit fiind prigonit şi ai cântat: în calea mărturiilor Tale, desfătându-mă şi bucurându-mă, voi merge, Cuvinte.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe cea mai presus decât Heruvimii, pe cea mai înaltă decât cerurile, pe ceea ce este deasupra zidirii, zidul înţelepţilor mucenici, pe singura Născătoare de Dumnezeu, cu cântări să o cinstim.

Cântarea a 6-a

Irmos: Marea vieţii văzând-o...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Înălţatu-te-ai prin pătimirile tale şi ai surpat la pământ pe vrăjmaşul, mare mucenice mărite şi la sfârşitul pătimirilor tale te-ai mutat la Dumnezeu, încununat cu coroana biruinţei, vrednicule de laudă.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Celui ce a întins palmele pe Cruce pentru tine urmând, mucenice înţelepte, te-ai înălţat pe lemn cu răbdare şi ai suferit strujirile, rănind înşelăciunea cu rănile tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Legându-te pentru Hristos, Sfinte Vasile, ai alergat pe vrăjmaşii cei fără de trup; iar ieşind din trup, mărite, întru sfârşit ai risipit măiestriile lor, cu harul cel dumnezeiesc.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Pe tine te laud, prea lăudată, pe care te laudă cetele Oştilor celor Cereşti şi pe tine te rog, Preacurată, vindecă patimile sufletului meu şi din focul cel veşnic mă slobozeşte.

Irmosul: Marea vieţii văzând-o înălţându-se de viforul ispitelor, la limanul Tău cel lin alergând, strig către Tine: scoate din stricăciune viaţa mea, Mult Milostive.

Condac, glasul al 8-lea:

Podobie: Apărătoare Doamnă, mulţumiri pentru biruinţă, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, slobozeşte-ne pe noi dintru toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te Mireasă, pururea Fecioară!

Săvârşind petrecerea cea după Lege, ai păzit credinţa, sfinţite mucenice Vasile. Pentru aceasta, te-ai învrednicit cununilor muceniciei şi stâlp neclintit te-ai arătat Bisericii, mărturisind pe Fiul Cel fără de început cu Tatăl şi cu Duhul, Treimea cea Nedespărţită, pe care roag-o să ne mântuiască din nevoi, pe noi, cei ce te cinstim pe tine, ca să strigăm ţie: bucură-te, Sfinte Vasile, de Dumnezeu înţelepţite!

Cântarea a 7-a

Irmos: Îngerul a făcut cuptorul dătător de rouă cuvioşilor tineri, iar pe haldei arzându-i porunca lui Dumnezeu, pe chinuitorul l-a plecat a striga: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Luminat fiind de strălucirea dumnezeiescului har, ai trecut prin întunericul chinurilor, făcându-te părtaş Zilei celei neînserate, înţelepte şi strigând: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Inima ta, sprijinită fiind pe piatra dumnezeieştii cunoştinţe, cugetătorule de Dumnezeu, nu s-a clătinat de vânturile ispitelor, pătimitorule, ci, a strigat Mântuitorului tuturor: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întocmai ca un nebun, tiranul a poruncit să ţi se taie pielea în fâşii, mărite şi văzându-te că suferi ca unul fără de trup, nu a înţeles nicicum a striga: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ca aurul ai strălucit, fiind ars în cuptorul chinurilor şi făcându-te pecetluire a dumnezeieştilor Patimi, ai strigat, Sfinte Vasile, înţelepte: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Cunoscând, după naştere, fecioria nestricată şi rămânând Fecioară mai presus de minte, ai strigat Mântuitorului şi Dumnezeului Celui ce S-a născut din tine: Binecuvântat eşti, Dumnezeul părinţilor noştri!

Cântarea a 8-a

Irmos: Din văpaie, cuvioşilor...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Aţintindu-ţi cu totul privirea către Dumnezeu, ai socotit ca un vis durerile trupului. Pentru aceasta, cu bucurie te-ai mutat către viaţa cea fericită şi fără de durere, mucenice Vasile.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Întărindu-te cu dragostea Atotţiitorului, ai răbdat cu tărie multă chinurile trupului şi ai înecat în sângele cel curs din tine pe cel puternic întru răutate, Sfinte Vasile, de trei ori fericite.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Podoaba cea împărătească a Bisericii lui Hristos, cel ce a închipuit Patimile Mântuitorului, mucenicul cel tare, întărirea credincioşilor, Sfântul Vasile cel mare, cu cântări să fie lăudat de noi.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

După sfârşit, te-ai învrednicit a afla, mucenice, mărirea cea mai presus de lume şi Lumina cea neînserată, Împărăţia Cerurilor, cununa cea neveştejită, viaţa cea fără de durere şi bucuria cea nespusă.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Neamul omenesc s-a învrednicit de mântuire prin tine, Preasfântă, ceea ce eşti cu har de Dumnezeu dăruită. Căci tu, singură, ne-ai născut pe Mântuitorul pe care-L prea înălţăm întru toţi vecii.

Irmosul:

Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Din văpaie, rouă ai izvorât cuvioşilor şi jertfa dreptului cu apă ai ars-o; că toate le faci, Hristoase, cu singură voirea. Pe Tine Te prea înălţăm întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Pe Dumnezeu a-L vedea...

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ieşind din trup, te-ai învrednicit, fericite, a vedea strălucirile pline de desfătare ale sfinţilor şi te-ai alăturat Oştilor îngereşti, cântând de-a pururea, cu ele: Sfânt, Sfânt, Sfânt eşti, Treime făcătoare a tuturor şi Atotputernică.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Ca o lumină şi ca un soare mare arătându-te pe cerul Bisericii lui Hristos, prea fericite, cu strălucirile cele pline de lumină ale pătimirilor tale şi cu minunile, ca şi cu nişte lumini dumnezeieşti, luminezi sufletele celor ce te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte sfinţite mucenice Vasile, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu frumuseţile pătimirilor te-ai înfrumuseţat cu toată strălucirea de la Dumnezeu, pătimitorule, iar acum stai înaintea lui Hristos celui frumos, fiind încununat cu cununa dreptăţii. Pentru aceasta, credincioşii, bucurându-ne, te cinstim.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu dumnezeiasca îngropare a sfântului şi dumnezeiescului tău trup, pământul s-a sfinţit, Sfinte sfinţite mucenice Vasile; duhurile drepţilor au săltat, având în mijlocul lor duhul tău, fericite. Cu care, împreună, adu-ţi aminte de noi, cei ce te pomenim pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei).

Înfricoşător este chipul naşterii tale! Căci Dumnezeu Întrupat a fost Cel ce S-a născut din tine. Pe care roagă-L, Fecioară, Maică neispitită de nuntă, prea cinstită, ca să izbăvească de pedeapsa cea îngrozitoare pe toţi cei ce te cinstesc pe tine cu credinţă neşovăitoare.

Irmosul: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor; spre care nu cutează a căuta Cetele îngereşti. Iar prin tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul Întrupat; pe care slăvindu-L cu Oştile îngereşti, pe tine te fericim.

Sedelna, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască

cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Mucenicul Vasile, Împărăţia lui Dumnezeu dorind-o, a suferit arderea chinurilor şi moartea nedreaptă. Pentru aceasta s-a învrednicit de nemurirea cea adevărată. Pe acesta, deci, adunându-ne, cu credinţă să-l fericim, căci el se roagă Domnului pentru noi toţi.

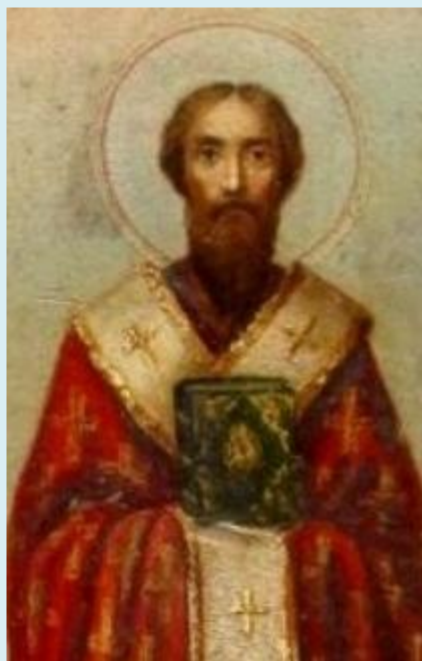
Sedelna Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Înnoit-ai, prea curată, cu Dumnezeiască naşterea ta fiinţa cea muritoare şi stricată prin patimi a pământenilor şi ai ridicat pe toţi din moarte la viaţa nestricăciunii. Pentru aceasta, după datorie, toţi te fericim, Fecioară prea mărită, precum mai înainte ai zis.

Sedelna Sfintei Cruci şi a Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, glasul al 4-lea. **Podobie:** Degrab ne întâmpină pe noi mai înainte până ce nu ne robim când vrăjmaşii Te hulesc pe Tine şi ne îngrozesc pe noi, Hristoase, Dumnezeul nostru, pierde cu Crucea Ta pe cei ce se luptă cu noi, ca să cunoască cât poate credinţa dreptmăritorilor, pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Unule, Iubitorule de oameni.

Fecioară prea curată, Maica lui Hristos Dumnezeu, sabie a trecut prin Preasfântul tău suflet, când ai văzut Răstignit de voie pe Fiul şi Dumnezeul Tău. Pe care, Binecuvântată, nu înceta a-L ruga să ne dăruiască nouă iertare de greşeli.

Pătimirea Sfântului sfinţitului mucenic Vasile, preotul Ancirei

Cuvant Ortodox - Sfântul sfinţit mucenic Vasile, preotul Ancirei - 22 martie:
https://www.youtube.com/watch?v=zlY96wIO_EM

***

Sfântul Vasile, preotul Bisericii Ancirei, din cetatea Galatiei, cu totul se sârguia să înveţe pe oameni adevărul creştinesc şi să-i întoarcă din calea diavolească şi din toate lucrurile cele rele ale aceluia. El neîncetat propovăduia că vreme cumplită a sosit şi că în multe feluri sunt căpeteniile cetelor iadului; pentru că satana are slugile sale, dintre care unele îmbrăcate în haine de oi, iar înăuntru fiind lupi răpitori, şezând lângă calea acestei scurte vieţi, ca să vâneze sufletele spre pierzare, a căror meşteşugire şi răpire o arată această vreme.

Deci, fără temere zicea sfântul: "Vă arăt tuturor calea ce duce spre mântuire, întru Hristos Dumnezeu, iar rătăcirea celor necuraţi o vădesc şi o mustru. Dacă oarecare, lăsând pe veşnicul şi adevăratul Dumnezeu, au alergat la idolii cei orbi, surzi şi muţi, aceia vor moşteni văpaia focului nestins care iese din zeii lor. Drept aceea noi toţi, cei ce iubim pe Hristos şi ca pe un povăţuitor al credinţei noastre Îl cinstim cu osârdie şi voim ca nerăpită să-I păzim comoara în curatele vistierii ale sufletului, să călcăm cu picioarele înşelăciunile diavoleşti şi dănţuirile praznicilor idoleşti, apoi să fugim de urâţii împiedicători, întărindu-ne cu ajutorul Domnului nostru Iisus Hristos, dătătorul veşnicei răsplătiri".

Astfel făcea sfântul în toate zilele, înconjurând cetatea şi pe fiecare întărind, ca să ţină desăvârşit credinţa şi să se izbăvească de veşnicile munci ce vor să fie.

Şi a fost acest sfânt Vasile preot pe vremea patriarhului Constantinopolului, Eudoxie arianul, de care, în vremea sinodului arian din cetatea lui Constantin, a fost oprit de a sluji cele sfinte, pentru dreapta sa credinţă. Dar după aceea i s-a poruncit de două sute şi treizeci de episcopi, care se adunaseră în Palestina, ca iarăşi cu îndrăzneală să săvârşească cele sfinte. Pentru că, având dreaptă credinţă şi viaţă plăcută lui Dumnezeu, vestea cuvântul credinţei fără de prihană şi pe mulţi îi întorcea de la rătăcire.

Pentru aceasta, când tot sufletul creştinesc dreptcredincios era prigonit, sfântul a fost clevetit la împăratul Constanţiu, fiul marelui Constantin, că ar tulbura poporul şi întru adevăr, pe mulţi i-a învăţat a crede drept, pentru că era statornic şi tare în credinţa şi aşezămintele părinteşti, nicidecum abătându-se din mărturisirea cea dreptcredincioasă.
Iar când a luat împărăţia Iulian paravatul (apostatul) şi s-a făcut pierzător de suflete omeneşti, punându-le înainte legile cele nebune pentru necuratele jertfe idoleşti, atunci şi în ţara Galatiei, prin porunca lui, se sileau popoarele la închinarea idolească, timp de un an şi trei luni.

Sfântul Vasile, văzând pierzarea sufletelor omeneşti, se ruga lui Dumnezeu pentru cetatea sa, Ancira, zicând: "O, Mântuitorule al lumii, Hristoase, lumina cea neapusă, comoara veşnicelor vistierii, Cel ce cu voia Tatălui izgoneşti întunericul şi cu Duhul Lui pe toate le alcătuieşti, caută cu sfântul şi înfricoşatul Tău ochi şi risipeşte necuratele slujiri, care se împotrivesc voii Tale celei sfinte ca, fiind stricat sfatul lor cel neputincios, să nu fie împiedicare sufletelor întru Tine, Dumnezeul nostru, Cel ce în veci petreci!"

Închinătorii de idoli, auzind pe Sfântul Vasile rugându-se la arătare, s-au pornit asupra lui cu mare mânie şi unul dintre dânşii, anume Macarie, alergând, l-a prins, zicând: "De ce tu înconjuri toată cetatea tulburând poporul şi stricând legea cinstirii de zei, aşezată cu laudă de împăratul?"

Răspuns-a lui sfântul: ***"Să sfărâme Dumnezeu gura ta, robul diavolului, pentru că nu eu stric legea voastră, ci Cel ce locuieşte în cer, cu puterea Sa nevăzută, o strică şi o va strica mereu şi va pierde tot sfatul vostru, până ce veţi slăbi desăvârşit şi veţi moşteni veşnica muncă cea pregătită vouă".***

Şi, umplându-se de mânie necuraţii, l-au dus la ighemonul Saturnin, zicând: "Omul acesta tulbură cetatea noastră şi pe mulţi, amăgindu-i, îi duce la rătăcire; iar acum a venit la atâta îndrăzneală, încât, propovăduind cele îndărătnice, nu se îndoieşte a răsturna altarele şi pe împăratul a-l huli".
Saturnin ighemonul l-a întrebat pe sfântul: "Cine eşti tu, cel ce îndrăzneşti unele ca acestea?"

Răspuns-a Sfântul Vasile: "Creştin sunt, căci acest nume îmi este mai cinstit decât toate".

Zis-a Saturnin: "Dacă eşti creştin, pentru ce nu faci cele ce se cuvin creştinului?"

Răspuns-a sfântul: ***"Bine mă sfătuieşti, o, ighemonule, căci se cade ca faptele cele bune ale omului creştin, arătate să fie tuturor, precum învaţă Sfânta Evanghelie: Aşa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor ca, văzând faptele voastre cele bune, să prea mărească pe Tatăl vostru Cel din ceruri".***

Zis-a Saturnin: "Pentru ce dar tulburi cetatea noastră şi huleşti pe împăratul pretutindeni, ca şi cum ar fi călcat legile cele bune?"

Răspuns-a sfântul: ***"Pe împăratul vostru nu-l hulesc, ci ştiu pe Împăratul Cel din cer, Care este Dumnezeu, Căruia închinătorii cei vrednici, părinţii noştri, pretutindeni i se închină în curăţia inimii. Acela este puternic ca a voastră păgânătate cea legiuită cu nesocoteală în scurtă vreme s-o strice".***

Zis-a Saturnin: "Oare nu ţi se pare a fi dreaptă legea aşezată de împăratul nostru?"

Grăit-a sfântul: ***"Cum poate să fie dreaptă legea aceea care este asemenea unui câine mânios, care purtând carne în gură, mănâncă, înconjurând jertfele, şi înaintea diavolescului altar lătrând pune trup omenesc şi varsă sânge împrejurul lui, înjunghiind pe prunci pentru jertfă diavolilor? Deci, o lege ca aceasta cum va putea să se numească dreaptă?"***

A zis Saturnin: "Încetează de a minţi, limbutule, şi te supune împăratului!"

Răspuns-a Sfântul Vasile: ***"Cerescului Împărat m-am supus până acum şi mă supun, iar de sfânta credinţă cea întru El niciodată nu mă voi depărta".***

Zis-a Saturnin: "Despre care împărat ceresc, căruia te supui, îmi vorbeşti?"

Răspuns-a sfântul: ***"Pe Acela ţi-L spun, Care este în cer şi spre toţi priveşte, iar cel pe care tu îl lauzi este pământesc şi îndată, ca un om, va cădea în mâinile Împăratului celui mare".***

Acestea auzind, Saturnin s-a mâniat şi a poruncit ca, dezgolind pe sfântul, să-l spânzure de copaci şi cu unelte de fier să-i strujească trupul.

Iar el, fiind spânzurat în chinuri, se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***"Mulţumesc Ţie, Doamne, Dumnezeul veacurilor, căci m-ai făcut vrednic să pătimesc pentru Tine acestea şi să aflu calea vieţii, pe care umblând voi putea vedea pe moştenitorii făgăduinţelor Tale".***

Deci, strujindu-se sfântul, ighemonul i-a zis: "Acum, Vasile, prin rănile cele dureroase pedepsindu-te, supune-te împăratului".

Răspuns-a sfântul: ***"O, sălbaticule şi străinule de nădejdea creştinească, ţi-am spus acum că adevăratului Împărat şi Dumnezeului meu mă supun, crezând în El, şi nu-mi este mie cu putinţă să mă depărtez de Acela".***

Apoi, poruncind Saturnin slugilor care-l strujeau să înceteze, fiindcă osteniseră, a zis iarăşi către sfântul: "Crede nouă, şi zeilor noştri adu-le jertfe".

Răspuns-a sfântul: ***"Zeilor celor deşerţi nu mă voi închina, nici voi fi părtaş jertfelor celor ce ucid sufletele".***

Atunci a poruncit ighemonul să-l ducă pe mucenic în ţeapă; şi, mergând sfântul, l-a întâmpinat un oarecare elin, cu numele Felix, şi i-a zis lui: "Ce este aceasta, Vasile, că singur tu mergi să te pierzi? Oare nu ţi-ar fi fost mai bine de te-ai fi făcut prieten zeilor şi să fi câştigat darurile cele făgăduite de împărat? Deci vei pătimi cumplit şi încă mult timp, după vrednicie, deoarece singur ai voit astfel".

Sfântul a răspuns: ***"Îndepărtează-te, necuratule, care nu ştii pe Hristos, veşnicul Împărat al făgăduinţelor celor adevărate, că nu eşti vrednic a şti acelea! Căci, fiind în întuneric, cum vei putea să priveşti spre lumina cea adevărată şi să cunoşti negura ce te împresoară?"*** Acestea zicând, Sfântul Vasile a intrat în temniţă.

Ighemonul Saturnin, trimiţând scrisori la împăratul Iulian, l-a înştiinţat pe el despre preotul Vasile. Iar împăratul îndată a trimis la Ancira pe un oarecare Elpidie, dascăl al pierzării, care altădată a fost creştin, iar acum era călcător de lege.

Împreună cu dânsul a trimis şi alt pierzător, anume Pigasie, care fusese şi el altădată creştin şi din bunătăţile cereşti căzuse. Ei plecând spre Ancira, când au ajuns în Nicomidia, au găsit pe Asclipie, slujitorul idolesc, pe care luându-l cu dânşii, cei trei boieri ai oştirii diavolului, au sosit în cetatea Ancira.

Iar Sfântul Vasile, şezând în temniţă, nu înceta ziua şi noaptea a lăuda şi a slăvi pe Dumnezeu.

A doua zi a venit Pigasie în temniţă la Sfântul Vasile şi, închinându-se lui, i-a zis: "Bucură-te, Vasile!"

Răspuns-a lui sfântul: "Nu-ţi este ţie bucurie, cel fără de bucurie şi călcător de adevăr! Nu-ţi este ţie mântuire, care altădată din izvorul lui Hristos ai băut, iar acum te saturi de noroiul cel urât, înghiţind jertfele idoleşti; altădată ai fost părtaş dumnezeieştilor Taine, iar acum diavoleştilor mese eşti întâi şezător; altădată învăţător al adevărului şi acum povăţuitor al pierzării. Altădată cu sfinţii săvârşeai prăznuirile, iar acum cu slugile satanei dănţuieşti; altădată erai povăţuitor spre lumină celor rătăciţi întru întuneric, iar acum singur cu totul eşti cuprins de negură. Cum de ţi-ai pierdut nădejdea ta şi te-ai lipsit de sufleteasca vistierie? Ce vei face când va cerceta Domnul despre tine?"

Acestea spunându-le, Sfântul Vasile s-a rugat Domnului, zicând: ***"Slavă Ţie, o, Dumnezeule, Cel ce eşti cunoscut de robii Tăi şi aduci spre lumină pe cei ce doresc a Te vedea pe Tine, Dumnezeul lor; Cel ce prea măreşti pe cei ce nădăjduiesc spre Tine şi umpli de ruşine pe cei ce urăsc legea Ta; Cel ce eşti lăudat sus de oşti cereşti şi pe pământ de oameni închinat; binevoieşte, Dumnezeule Cel închinat, ca toate legăturile diavolului să se rupă de la sufletul robului Tău, ca să pot scăpa de vânarea celor ce urăsc dreptatea şi se laudă că au să mă biruiască pe mine".***

Auzind Pigasie unele ca acestea, s-a dus de la dânsul tulburat şi, la prietenii săi întorcându-se, le-a spus toate cele grăite de Vasile.

Iar aceia s-au umplut de mânie, căci văzuseră pe Pigasie tulburat, şi, ducându-se la ighemon, i-au spus despre aceea.

Atunci ighemonul îndată a poruncit să aducă iarăşi pe sfântul la întrebare.

Stând la judecată, Sfântul mucenic Vasile a zis către ighemon: ***"Fă ceea ce voieşti".***

Iar Elpidie, auzind pe Vasile vorbind fără frică, a zis către judecători: "A înnebunit acest om fărădelege. Deci acum, pedepsindu-se cu muncile, de se va supune la închinarea zeilor, îşi va afla sufletul său, iar de nu va voi să se plece, atunci însuşi împăratul nostru se va bucura" - zicea aceasta socotind că prin vicleşug îl va face să se închine zeilor.

Intrând la împărat, i-a spus: "Stăpâne împărate, Vasile, nesuferind muncile, voieşte să se supună înaintea măririi tale".

Deci s-a dus împăratul în capiştea lui Asclipie şi a poruncit să aducă la sine pe mucenic.

Stând Sfântul Vasile înaintea împăratului, a zis către dânsul: ***"Unde sunt jertfitorii şi proorocii tăi, care s-au obişnuit a fi cu tine? Ţi-au spus oare pentru ce am venit la tine?"***

Iulian răspunse: "Socotesc că tu, fiind înţelept, te-ai cunoscut însuţi pe tine şi acum voieşti să te uneşti cu noi şi să aduci jertfă zeilor".

Grăit-a sfântul: ***"Să ştii, o, împărate, că sunt nimic aceia pe care îi numeşti zei. Ei sunt idoli surzi şi orbi, iar pe cei ce cred într-înşii îi trag în iad".***

Zicând aceasta, a rupt o bucată de carne ce atârna din trupul său şi a aruncat-o în obrazul împăratului, zicând: ***"Primeşte, Iuliane, şi mănâncă, dacă te îndulceşti cu o mâncare ca aceasta, că eu spre a vieţui am pe Hristos, iar a muri pentru Dânsul îmi este dobânda. El este ajutorul meu în Care cred şi pentru Care rabd acestea".***

Despre o mare îndrăzneală şi bărbăţie ca aceea a Sfântului Vasile, îndată a străbătut vestea pretutindeni între creştini şi toţi l-au fericit pentru mărturisirea sa atât de prea slăvită pentru Hristos şi pentru lucrul cel bărbătesc, prin care a ruşinat pe tiran.

Iar Frumentin, comitele cetei ce purta paveze, care a adus înaintea împăratului pe Sfântul Vasile, mucenicul, văzând ce a făcut şi cum, rupând carne din trupul său, a aruncat-o în obrazul lui Iulian spunându-i cuvinte dosăditoare, s-a ruşinat foarte şi s-a temut de mânia împăratului; căci văzuse pe împărat schimbându-se la faţă şi pornit de mânie, nu atât asupra mucenicului, cât asupra lui, deoarece a pus pe legatul acela înaintea împăratului.

Şi îndată comitele, apucând pe Vasile, a plecat degrabă din faţa împăratului şi, trăgându-l în divan suflând cumplit de mare mânie, a poruncit ca mai cu asprime să-l muncească, mai mult decât cu cele dintâi munci, care i se dăduseră de dânsul în toate zilele. Şi nu numai pielea mucenicului o sfărâmase cu rănile, dar şi tot trupul, încât se vedeau şi cele dinăuntru ale lui.

Iar Sfântul Vasile într-o muncire ca aceea se ruga lui Dumnezeu, zicând: ***"Bine eşti cuvântat, Doamne, Dumnezeule, nădejdea creştinilor, Cel ce sprijineşti pe cei căzuţi şi ridici pe cei surpaţi, Cel ce scoţi din stricăciune pe cei ce nădăjduiesc spre Tine, Cel ce ştii suferinţele noastre, Bunule, Îndurate, Milostive şi îndelung răbdătorule, caută din prea înaltul scaun al slavei Tale, dă-mi să săvârşesc cu credinţă alergarea mea şi fă-mă vrednic Împărăţiei Tale veşnice şi fără de moarte!"***

După ce a înserat, comitele a poruncit să-l arunce pe Sfântul Vasile în temniţă. Iar Iulian, a doua zi foarte de dimineaţă, a ieşit din cetate, nelăsând pe comite să-i vadă faţa şi s-a dus în Antiohia. Comitele, văzând asupra sa mânia împărătească ce i se făcuse pentru Vasile, s-a înfocat mai mult asupra sfântului şi, scoţându-l din temniţă, i-a zis: "Ce vei mai face, o, nebunule om, mai mult decât toţi oamenii? Vei jertfi zeilor, cum a poruncit împăratul, sau nu? Ţi-ai ales una din două?"

Atunci, mâniindu-se şi ighemonul, a poruncit să-l spânzure pe sfântul spre munci şi să-i strujească coastele cumplit, mult timp, apoi cu fiare grele ferecându-l, l-a aruncat iarăşi în temniţă.

După aceea, împăratul Iulian, ducându-se în părţile Răsăritului, a mers la Ancira şi l-au întâmpinat slugile diavolului, având cu dânşii pe idolul lor care se numea Ghecatis. Intrând în palat, a chemat pe jertfitorii idoleşti şi i-a miluit cu aur. Iar a doua zi, făcându-se privelişte, Elpidie a adus aminte împăratului despre Vasile; şi, sculându-se de la privelişte, împăratul a poruncit să aducă la dânsul în palat pe Vasile.

Deci a mers Sfântul Vasile şi a stat înaintea împăratului cu faţa luminoasă, având minunată cuviinţă.

Iar Iulian a zis către dânsul: "Care este numele tău?"

Sfântul a răspuns: ***"Cine sunt, îţi voi spune acum: întâi mă numesc creştin, iar numele lui Hristos este veşnic şi covârşeşte mintea omenească, iar de oameni***

Vasile mă numesc. Şi de voi păzi fără prihană numele lui Hristos după care sunt numit, voi lua de la El în ziua judecăţii răsplătire fără de moarte!"

Iulian împăratul a zis: "Nu rătăci, Vasile, pentru că sunt înştiinţat despre tainele voastre. Tu crezi Aceluia Care a luat moarte de ocară pe vremea lui Pilat din Pont?"

Răspuns-a sfântul: ***"Nicidecum nu rătăcesc, împărate. Tu ai rătăcit, făcându-te călcător de lege şi lipsindu-te de cereasca Împărăţie. Eu cred în Hristos al meu, de Care tu te-ai lepădat, căci El ţi-a dăruit această pământească împărăţie, dar degrabă o va lua de la tine, ca să cunoşti ce fel de Dumnezeu ai mâniat".***

Zis-a Iulian: "Te îndrăceşti, nebunule! Nu va fi aşa precum voieşti tu".

Răspuns-a sfântul: ***"Nu-ţi aduci aminte de răsplătirile lui Hristos cele pregătite robilor Lui? Nu te-ai ruşinat de altarul prin care ai scăpat de ucigătoarea moarte, când erai prunc de opt ani şi, fiind spre ucidere căutat, te-ai ascuns în sfinţitul locaş; nici n-ai păzit legea pe care cu gura ta, când erai în rânduiala bisericească, adeseori ai propovăduit-o. Pentru aceasta nici Hristos, Împăratul Cel mare, nu te va pomeni întru a Sa veşnică Împărăţie, ci şi această vremelnică împărăţie, nu după mult timp, o va lua de la tine şi trupul tău nu se va învrednici îngropării, pe când sufletul tău în cumplite dureri ţi-l vei lepăda!"***

Aceasta mai înainte a proorocit-o sfântul despre grabnica moarte a lui Iulian, al cărui trup, fiind îngropat, l-a aruncat pământul din sânul său afară.

Atunci a zis Iulian: "Eu, o, necuratule, am vrut să te eliberez, dar, deoarece repeţi fără ruşine cuvintele tale nebuneşti şi sfatul meu îl lepezi, încă şi cu mustrări multe mă ocărăşti, pentru aceea porunceşte mărirea mea, ca din trupul tău în toate zilele să se facă câte şapte curele!" Deci a poruncit comitelui Frumentin, purtătorul de paveze, ca, luând pe Vasile, în toate zilele să-i jupoaie pielea, făcând câte şapte curele; şi aceasta o făcea Frumentin cu osârdie.

Sfântul cu vitejie răbda pentru Hristos nişte chinuri cumplite ca acelea, toată pielea lui în câteva zile fiind jupuită în curele şi curelele acelea atârnând pe dinainte şi pe la spate, a grăit pătimitorul către comite: ***"Acum aş voi să merg la împărat, să vorbesc cu el".***

Comitele, la acele cuvinte ale lui, l-a întrebat: "Pentru a te supune poruncii, sau a pieri în munci?"

Sfântul mucenic Vasile răspunse: ***"O, necuratule om, ai uitat câte curele ai jupuit ieri şi în zilele trecute de pe trupul meu, încât toţi care se uitau la mine plângeau, văzând muncile care mi le făceai, hulitorule de cele sfinte? Iată acum, cu darul Hristosului meu, stau sănătos înaintea ta! Spune tiranului Iulian, împăratul tău, cât de mare este puterea lui Hristos Dumnezeu, pe care el a părăsit-o, şi şi-a pierdut sufletul amăgindu-se de diavol. Nu-şi aduce aminte cum Hristos Dumnezeu l-a izbăvit de moartea prin ucidere, ascunzându-l printre sfinţii preoţi şi sub dumne-zeiescul altar al sfintei biserici? Această facere de bine uitând-o, s-a lepădat singur de Dumnezeu şi a fugit din Biserică. Iar eu nădăjduiesc în Hristosul meu, că degrabă îi va răsplăti după vrednicie şi va pieri ticălosul călcător de lege în tirania sa".***

Comitele a zis: "Te îndrăceşti, nebunule! Iulian, stăpânul meu cel nebiruit, fiind iubitor de oameni şi milostivindu-se spre tine, ţi-a poruncit ca împreună cu noi să prăznuieşti în jertfe de cărnuri şi în tămâieri bine mirositoare. Dar tu n-ai voit să te supui, ci, dimpotrivă, cu ocări ai necinstit mai întâi pe împărat, după aceea m-ai băgat şi pe mine în primejdie. Deci îţi voi răsplăti după vrednicia ta, cu nişte munci ca acestea, cu care degrabă te vei duce din viaţa aceasta".

Zicând acestea, comitele a poruncit să înfierbânte ţepuşe de fier şi cu acelea să-i împungă trupul pe spate şi pe pântece.

Fiind muncit astfel, Sfântul Vasile a căzut la pământ, rugându-se lui Dumnezeu cu mare glas şi zicând: "Lumina mea, Hristoase, nădăjdea mea, Iisuse, limanul cel lin al celor învăluiţi, mulţumesc Ţie, Doamne, Dumnezeul părinţilor mei, că ai scos sufletul meu din iadul cel mai de jos şi ai păzit în mine numele Tău cel slăvit ca, în lănţuire sfârşindu-mi alergarea, să fiu părtaş odihnei celei veşnice pentru făgă-duinţele făcute părinţilor mei de Tine, Arhiereul cel Mare, Iisuse Hristoase, Domnul nostru! Acum primeşte în pace duhul meu, petrecând neschimbat în această mărturisire, că Tu eşti milostiv şi mare este îndurarea Ta, Cel ce vieţuieşti şi petreci în vecii vecilor. Amin!"

Săvârşindu-şi rugăciunea şi fiind străpuns pântecele lui cu acele înfocate ţepuşe, a adormit cu somn dulce, dându-şi duhul în mâinile lui Dumnezeu.

Deci s-a sfârşit Sfântul Vasile în mărturisire mucenicească, în 28 de zile ale lunii ianuarie.

Iar după uciderea şi pierzarea cea grabnică a lui Iulian paravatul, mult-pătimitorul trup al mucenicului s-a arătat a fi cinstit de creştini în a 22-a zi a lunii martie, în care s-a aşezat pomenirea lui.

Vitejeasca lui pătimire a întărit pe toţi creştinii în credinţa cea adevărată în Iisus Hristos, Domnul nostru, căruia I se cuvine slava şi cinstea în veci vecilor. Amin.

(Vieţile Sfinţilor - Pătimirea Sfântului sfinţitului mucenic Vasile, preotul Ancirei)